

A movie poster for 'Jacht op de dierensmokkelaars'. The scene is set in a tropical jungle with palm trees. In the foreground, a young boy with curly brown hair and a red shirt is taking a photo with a camera. To his left, another person is also taking a photo. In the middle ground, a speedboat with two people inside is on the water. A large pink bird is splashing in the water next to the boat. In the background, a helicopter is flying in the sky, and a large ship is visible on the right. The title 'Jacht op de dierensmokkelaars' is written in large red and black letters at the top.

Jacht op de dierensmokkelaars

Teunie Suijker

AVI E5

© 2019 Den Hertog B.V., Houten
ISBN 978 90 331 2999 5
www.uitgeverijdenhertog.nl

Illustraties: Roelof van der Schans

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij digitaal, elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

HOOFDSTUK I

Nicky slingert in haar hangmat heen en weer. De bladeren trekken als een groene streep langs haar ogen. Langzaam laat ze zich uitslingeren. Hé, er kronkelt net een aapje naar beneden. Het blijft vlakbij haar op een tak zitten.

‘Wat kijk je chagrijnig.’ Haar tweelingbroer Vince hangt verveeld met zijn telefoon op de loungebank op de veranda van hun grote huis.

‘Bedankt voor het compliment, broertje.’

‘Is Britt nog steeds niet online?’

‘Nee,’ zucht Nicky. Ze haalt haar hand door haar lichtrode krullenbos. ‘Ik kan niet wachten om te horen wat voor nieuws zij te vertellen heeft.’

‘Een nieuwsbericht uit Nederland zal lekker boeiend zijn,’ zegt Vince.

Nicky kijkt nadenkend. ‘Het heeft met ons hier in de Amazone in Brazilië te maken, appte Britt snel voor ze vanmiddag naar school ging ...’

In gedachten ziet ze Britt nu in de klas zitten. ‘Soms mis ik Nederland.’

‘Nou, ik niet,’ zegt Vince. ‘Hier in de jungle is altijd wel iets te beleven.’

Nicky kijkt rond en grinnikt. ‘Altijd iets te beleven?’ k Zie alleen maar bomen en een aapje.’

‘Oké, dus jij wilt zeggen dat we hier nog niets spannends hebben

meegemaakt?’ gaat Vince verder.

‘Mmm, dat wel. We hebben twee avonturen meegemaakt. Maar dat gaat vast niet nog een keer gebeuren.’

‘Hé, ik krijg een berichtje van Lenno,’ onderbreekt Vince het gesprek.

Nicky kijkt hem vragend aan.

Vince schiet overeind en leest voor: ‘Ik ben bijna in het haventje. Er is iets. Komen jullie?’

Nicky gooit haar benen over de rand van de hangmat. ‘Wat zou er aan de hand zijn?’

‘Geen idee,’ zegt Vince. ‘Met onze indianenvriend Lenno kan je van alles verwachten.’

‘Hij is bij zijn familie in het indianendorp in de jungle geweest,’ zegt Nicky. ‘Er moet iets gebeurd zijn.’

‘Kom, we gaan hem ophalen.’ Vince’ vingers gaan snel over zijn scherm.

Nicky stapt uit de hangmat. ‘Even tegen mama zeggen dat we weggaan.’

Nicky rent de veranda op en de kamer in. Vince komt iets rustiger achter haar aan.

‘Mam, wij gaan naar Lenno,’ roept ze.

Moeder zit met een boek op haar schoot op de bank. Ze staart voor zich uit.

‘Mam, wij gaan naar Lenno,’ herhaalt Nicky.

Er komt geen reactie.

‘Mam ...’

‘Eh ...’ Nu pas dringt het tot haar door.

‘Is er iets?’ vraagt Vince bezorgd. Hij schudt zijn sluike zwarte haren uit zijn gezicht.

‘Nee, hoor,’ mompelt moeder. ‘Maar ik wilde net aan jullie vragen of jullie vanmiddag boodschappen willen doen op de markt in

de stad.'

Nicky kijkt naar Vince. 'Best, maar dat zal aan het einde van de middag worden.'

Moeder staart weer voor zich uit.

Nicky gaat naast haar zitten. 'Is er iets met papa?'

Nu staart moeder naar haar handen en zucht. 'Hij kreeg vanmorgen een telefoontje en hij is gelijk vertrokken.'

'Is hij weer met een geheime opdracht voor zijn werk bezig?' vraagt Nicky verder.

Opeens staat moeder op. 'Ach, ik moet me geen zorgen maken. Ik weet dat wij niet voor niets naar Brazilië zijn verhuisd voor papa's werk als bioloog. Het is logisch dat hij de jungle in moet. Gaan jullie maar lekker naar Lenno.'

Nicky draait zich om en laat haar blik door de kamer gaan. Ze schuift de stoel achter vaders bureau aan. De laptop staat nog opengeklapt.

Het scherm is donker, maar in gedachten gaat ze terug naar gisteravond.

Vader was druk bezig met het schrijven van een artikel. Tegelijk was hij ook aan het appen. Ze moet proberen de titel die boven het artikel stond zich voor de geest te halen.

Vince trekt haar weg. 'Vertel op, wijsneus. Jij weet er meer van.'

'Niet echt, hoor,' zegt ze. Maar het klinkt aarzelend.

De hordeur naar de veranda klapt achter haar dicht. Haar voeten dragen haar snel over het slingerende pad tussen de bomen door naar het haventje. Vince rent voor haar uit.

Ze snuift de geur op van het water van de rivier de Rio Negra. De geur is vermengd met de zware lucht van de jungle. In het haventje liggen een paar bootjes, maar niet die van Lenno.

'Lenno kan elk moment komen,' zegt Vince.

Op de aanlegsteiger turen ze over de brede rivier. Nicky is van deze

plek gaan houden. Het weidse van het water met daarachter het groen van de jungle. Aan de andere kant tekenen in de verte de gebouwen van de stad zich tegen de lucht af. Het bruinige water stroomt langs haar heen. Misschien wel naar de zee ...

Nicky wijst. 'Daar zwemt Sousca, onze vriendin de roze dolfijn.' 'Dan komt Lenno er ook aan,' zegt Vince.

Achter een groot passagiersschip komt de lange houten boot van Lenno tevoorschijn. Hij snijdt soepel door het golvende water. Nicky zwaait, maar Lenno zwaait niet terug. Hij zit wat in elkaar gedoken. In zijn zwarte haar is het hoofdbandje met rode kraaltjes goed te zien. Nicky laat haar arm langzaam zakken. 'Er is echt iets.' Sousca zwemt ver voor de boot uit en is als eerste bij de aanlegsteiger.

Nicky bukt en slaat haar armen om de dolfijn heen. De dolfijn komt wat omhoog. De witte streep op haar kop steekt mooi af tegen haar roze huid. 'Lieve Sousca.'

Maar Sousca duwt haar weg en komt zo ver ze kan boven het water uit. Ze maakt een indringend hoog geluid. Nicky kent de dolfijn goed genoeg om te begrijpen dat ze haar iets probeert te vertellen. 'Wat is er?' vraagt ze ongerust.

Sousca duikt onder water. Naast de boot komt ze weer boven en zwemt het laatste stuk naast de boot mee. Lenno legt zijn hand op haar kop. Zo varen ze de haven in.

'Ik mis iets,' fluistert Vince. 'Maar wat?'

Als Nicky het bezorgde gezicht van Lenno ziet, schuift ze naar Vince. Ze voelt haar hart sneller kloppen. Lenno legt de boot aan, pakt zijn boog en pijlenkoker en stapt op de aanlegsteiger. Zwijgend tuurt hij naar de jungle. Nicky wil van alles vragen, maar er is iets wat de woorden tegenhoudt.

Dan draait Lenno zich om.

Nicky kijkt in zijn bezorgde ogen en houdt haar adem in.

‘Arro is weg ...’

‘Wat?’ herhaalt Nicky. Ze kijkt in de donkere ogen van Lenno, die nu wel zwart lijken.

‘Dat is wat ik miste.’ Vince slaat tegen zijn voorhoofd. ‘Arro.’ Nicky weet niet wat ze moet zeggen. Arro, de lieve blauw met gele papegaai, die altijd bij Lenno in de buurt is. Die altijd op hem wacht ...

‘Ik kwam bij het dorp vandaan en wilde een stukje om varen. Arro vloog voor me uit en verdween tussen de hoge bomen verder de jungle in. Daarna heb ik haar niet meer gezien.’

Vince doet een stapje naar voren en legt zijn hand op Lenno’s schouder. ‘Arro kan toch elk moment aan komen vliegen.’

Het klinkt bemoedigend en Nicky geeft hem gelijk, maar durft dit niet te zeggen als ze ziet hoe bezorgd Lenno kijkt. Ze turen met elkaar over de brede rivier de jungle in. Alsof elk moment een blauw stipje zich van het groen los zal maken en groter worden en dan Arro blijkt te zijn. Maar er is niets te zien.

‘Wat zou er aan de hand kunnen zijn?’ vraagt Nicky bezorgd.

‘Geen idee,’ verzucht Lenno.

‘Kan een papegaai ook een ongeluk krijgen?’ vraagt Vince.

Nicky probeert een lach in te houden.

Vince geeft haar een duw. ‘Ik denk serieus mee, hoor.’

‘Heeft een papegaai natuurlijke vijanden in de jungle?’ vraagt Vince verder.

‘Geen natuurlijke vijanden,’ zegt Lenno zacht.

Nicky begrijpt meteen wat hij bedoelt. In de jungle gebeuren genoeg gevaarlijke dingen die de natuur en ook de dieren bedreigen. Maar daar is de mens de oorzaak van.

Sousca draait onrustig rondjes in het water voor hen.

‘Sousca mist Arro ook, ze zijn altijd samen.’ Lenno buigt naar haar toe. ‘Ga niet terug de jungle in. Ik wil jou ook niet kwijtraken.’

De dolfijn legt haar hoofd op zijn schouder.

Nicky krijgt er een warm gevoel van. ‘Lenno, soms ben ik jaloers op jou. Hoe jij met de dieren omgaat. Hoe bezorgd je nu weer bent om Arro.’

‘De dieren zijn alles voor mij.’ Lenno aait Sousca. ‘Ik ben er in de jungle mee opgegroeid.’

Dan zwemt Sousca weg en bij de boot klapt ze heftig met haar staart op het water.

‘Volgens mij wil ze dat we meegaan om Arro te zoeken,’ zegt Vince. ‘Waarom gaan we niet op zoek?’

‘Het mag niet van mijn vader,’ zegt Lenno somber. ‘Het wordt te snel donker om nog een paar uur weg te gaan.’

De drie vrienden laten het haventje achter zich. Nicky kijkt achterom. Ze mist het krassende vrolijke geluid en geklets van Arro. Ze vliegt nu niet rakelings over haar heen om op Lenno’s schouder te landen. Lenno loopt voor haar uit, met zijn hoofd een beetje gebogen. Lenno is niet compleet.